

Con rồng thứ sáu

Võ Hồng

Tư Cui làm công chức. Lương ít, phải tiết kiệm. Bắt chước bà con nông thôn, cơm dư sau bữa ăn, anh rắc men vô, ủ hai ngày thì thành cơm rượu. Ăn trắng miệng, cũng ngọt không thua cơm rượu gạo nếp bao nhiêu, nếu làm khéo tay, không gặp kỳ trời động.

Nhưng Tư Cui làm cái gì cũng dở, hễ cứ đồ đồng ba lần được là kèm theo hai lần hư. Mà phàm cơm rượu đã hư thì hết nước nói: Nó chua lét! Dem bỏ vô máng gà, gà chạy trời chết, miệng la quang quác.

Một hôm đem trộn thử chút đường vô, nếm thấy chua chua ngọt ngọt phẳng phất vị mứt me. Rót nước mắm vô, dầm trái ớt, ăn thấy ngon, thanh toán sạch ráo chén rau sống. Dem tặng cho mấy bà con láng giềng, cũng nghèo, và giới thiệu là món chao. Thêm lời phụ đề: "Yaourt thì cũng vậy. Nó chỉ là sữa chua, dân du mục Cận đông ăn yaourt mà mập khỏe ra. Một hũ yaourt thời giá tới 500 đồng chớ ít sao?"

Nhưng mời mụ Trúc láng giềng, mụ "hú". Mụ chuyên rao Bình Cang mua mít, Hà Dừa mua thơm, Phú Vinh mua chuối đem xuống chợ Đầm chợ Xóm Mới bày bán, nên mỗi tháng ăn chay hai ngày. Rằm và mùng Một, và ăn chao phải chao thứ thiệt, thứ xịn.

Tiêu thụ chao dôm suốt mấy chục năm, cho tới ngày mãn phần, linh hồn Tư Cui theo quỷ sứ xuống Âm phủ. Trong kỳ xét bình bầu Hạ lục cá nguyệt năm Quý Ty. quỷ sứ dẫn hơn sáu chục linh hồn ra bắt quỳ trước Diêm Vương. Ngài cho gọi từng tên ra xét. Đầu tiên là những đứa xấu, trong đó có mụ Trúc :

- Con này ăn chay đều đặn, tương chao tinh khiết. Nhưng tao thấy cái bụng nó tham, muốn được Phật gia hộ độ trì, khi sống thì bán mít bán thơm đắt hàng, khi chết thì hồn về Tây Phương cực lạc. Bắt quỳ nơi kia !

Tới phiên Tư Cui:

- Thăng này đạo đức tốt. Ăn chay một cách hồn nhiên chớ không vừa ăn vừa kèm theo lời khấn nguyện, cầu được như nguyện. Thưởng cho cái bằng khen.

Giờ giải lao, một phóng viên nhào tới phỏng vấn Tư Cui:

- Mong ông cho độc giả tờ Âm Ty Chủ Nhật biết những suy tư trong sáng của ông khi ông thường xuyên thưởng thức món chao đặc chế của ông

Một ý nghĩ vụt lóe sáng trong trí óc vốn tri độn của Tư Cui. "phải nhân dịp ... ờ, ngàn năm một thuở ... phải hùng biện ..." Và Tư Cui đăng hăng:

- Vâng ... Tôi đã áp dụng trí tuệ, khoa học vào đời sống. Yaourt do men tác dụng vào sữa, tôi cho tác dụng vào cơm, một glucit phổ biến của dân tộc. Định đặt tên là "Yaourt Đông Phương", tung ra thị trường, chiếm lĩnh thị trường, mượn nó làm sức bật để đất nước thân thương của chúng ta đóng vai con rồng thứ sáu. Chớ sao, một đất nước có Nguyễn Huệ, có Trưng Trắc ...

Mụ Trúc đang quỳ, cái mặt iu xiu, bỗng nổi tức "xi" một tiếng:

- Khéo bẻo mép. Hà tiện cơm nguội đem rắc men bỏ vô, bữa trụng thì ngọt, bữa trệt chua lét, lén ném ra đường, chó ngửi bỏ chạy. Thời lai, chó ngáp trúng ruồi, im cha nó cái miệng còn bày con rồng thứ sáu, con cọp thứ bảy.

